

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Litoměřicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dagmar Brachovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně: **Kateřina Princová**, narozená 22. 8. 1975
bytem Plzeňská 1924/220, 150 00 Praha 5-Smíchov
zastoupená advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti

žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

pro: žaloba o nahrazení projevu vůle

takto:

- I. **Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):**

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

1. Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to:
 - pozemek parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice
 - pozemek parc. č. 615/31 v k. ú. Mnetěš, obec Mnetěš
 - pozemek parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem,
 - pozemek parc. č. 744/1 v k. ú. Doksany, obec Doksany
 - pozemek parc. č. 537/3 v k. ú. Býčkovice, obec Býčkovice
 - pozemek parc. č. 1155/28 v k. ú. Štětí I, obec Štětí
 - pozemek parc. č. 1155/23 v k. ú. Štětí I, obec Štětí
 - pozemek parc. č. 1155/19 v k. ú. Štětí I, obec Štětí
 - pozemek parc. č. 1119/17 v k. ú. Štětí I, obec Štětí
 - pozemek parc. č. 1119/1 v k. ú. Štětí I, obec Štětí
 - pozemek parc. č. 537/5 a parc. č. 537/14, obojí v k. ú. Býčkovice, obec Býčkovice.

2. Žalobkyně Kateřina Princová, nar. 22.8.1975, r.č.755822/0307, je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2, písm. c) zákona o půdě.

3. Žalobkyně má na základě pravomocných rozhodnutí: 1. Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1.8.1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, 2. Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9.9.1997, 3. Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16.4.1999, 4. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27.2.2001, 5. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2. 2001, 6. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2.2001, 7. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29.10.2001, 8. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 23.11.2001, 9. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 718/02, k.ú. Smíchov ze dne 7.3.2002, 10. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29.4.2003, 11. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20.5. 2003, 12. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.3.2004, 13. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.11.2004, 14. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12.5.2005, 15. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26.10. 2005, 16. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16.11.2005, 17. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košíře ze dne 20.3. 2006, 18. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31.5.2006, 19. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ

2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18.10.2007, 20. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha čj. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9.12.2009, 21. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/11, k.ú. Smíchov ze dne 6.10.2014, 22. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/15, k.ú. Smíchov ze dne 27.4.2015, 23. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/16, k.ú. Smíchov ze dne 10.6.2015, 24. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/18, k.ú. Smíchov ze dne 8.10.2015, 25. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/19, k.ú. Smíchov ze dne 20.11.2015, 26. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/20, k.ú. Smíchov ze dne 8.7.2016, 27. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21, k.ú. Smíchov ze dne 21.9.2016, 28. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24, k.ú. Smíchov ze dne 14.6.2017, 29. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/25, k.ú. Smíchov ze dne 21.5.2018, 30. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26, k.ú. Košíře ze dne 14.6.2018, 31. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/27, k.ú. Smíchov ze dne 24.10.2018, 32. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/29, k.ú. Smíchov ze dne 12.2.2019 a žalobkyně i na základě Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 32 D 892/2011-65 ze dne 2.12.2011, které nabylo právní moci dne 2.12.2012 a Potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2.12.2011, č.j. 32 D 892/2011-73, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyně v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

4. Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou převádí žalobkyni pozemky do jejího vlastnictví, a to:

- pozemek parc. č. 2472/193 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, oddělený geometrickým plánem č. 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, z pozemku parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice,
- pozemek parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, jako náhradu za část restitučního nároku žalobkyně a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

Geometrický plán 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021 je nedílnou součástí tohoto rozsudku.

II. Řízení co do nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb.,

o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ohledně pozemku parc. č. 615/31 v k. ú. Mnetěš, obec Mnetěš, se částečně zastavuje.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně na náhradu nákladů řízení částku 181 274,38 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou domáhala na žalované uzavření smlouvy, na jejímž základě by jí byly bezúplatně převedeny pozemek v žalobě specifikované, jako náhrada pozemků za pozemky žalobkyni v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané. Žalobu odůvodnila tím, že je oprávněnou osobou dle zákona o půdě k uplatňování restitučních nároků na základě jednotlivých rozhodnutí pozemkového úřadu, a již delší dobu marně usiluje o převod tzv. náhradních pozemků z vlastnictví státu do svého vlastnictví náhradou za pozemky v restituci nevydané, nacházející se na území hlavního města Prahy, resp. již v minulosti určené k zástavbě. Konkrétně se jedná o rozhodnutí 1) Magistrátu hl. m. Prahy, Pozemkového úřadu (dále jen „PÚ“) Praha č.j. 1708/97 ze dne 1.8.1997 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, 2) Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ Praha č.j. PÚ 1940/97 ze dne 9.9.1997, 3) Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ Praha č.j. PÚ 920/99 ze dne 16.4.1999, 4) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 580/01 ze dne 27.2.2001, 5) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 607/01 ze dne 28.2.2001, 6) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 608/01 ze dne 28.2.2001, 7) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 3000/01 ze dne 29.10.2001, 8) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 3226/01 ze dne 23.11.2001, 9) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 718/02, 10) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1519/03 ze dne 29.4.2003, 11) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1701/03 ze dne 20.5.2003, 12) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 734/04 ze dne 30.3.2004, 13) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 2563/04 ze dne 30.11.2004, 14) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1365/05 ze dne 12.5.2005, 15) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 2549/05 ze dne 26.10.2005, 16) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 3330/05 ze dne 16.11.2005, 17) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 992/06 ze dne 20.3.2006, 18) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1805/06 ze dne 31.5.2006, 19) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 2440/07 ze dne 18.10.2007, 20) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1107/92/3 ze dne 9.12.2009, 21) Státního pozemkového úřadu (dále jen „SPÚ“), Krajského pozemkového úřadu (dále jen „KPÚ“) pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11 ze dne 6.10.2014, 22) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15 ze dne 27.4.2015, 23) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16 ze dne 10.6.2015, 24) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18 ze dne 8.10.2015, 25) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/19 ze dne 20.11.2015, 26) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/20 ze dne 8.7.2016, 27) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/21 ze dne 21.9.2016, 28) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/24 ze dne 14.6.2017, 29) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/25 ze dne 21.5.2018, 30) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/26 ze dne 14.6.2018, 31) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/27 ze dne 24.10.2018, 32) Státního
- Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/29 ze dne 12.2.2019. Dle uvedených rozhodnutí mimo jiné není žalobkyně, resp. její právní předchůdci vlastníky v nich uvedených pozemků v rozsahu jejich spoluvlastnických podílů. Náhradou však dosud žádný jiný pozemek ve vlastnictví žalované na žalobkyni převeden nebyl. Ing. Vilém Nessel, nar. 23.9.1912, jakožto původní oprávněná osoba podle zákona o půdě uplatnil restituční nárok již v roce 1992 pod č.j. PÚ 1107/92 – to jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi, nar. 10.6.1883, zemř. 28.3.1947, a jeho bratrovi (strýci Ing. Viléma Nessela) JUC Eduardu Nesselovi, nar. 23.8.1881, zemř. 5.1.1962. Do současné doby není o restitučním nároku ke spoluvlastnickým podílům id. 1/36 a id. 5/36 na pozemcích v k.ú. Smíchov a k.ú. Košíře s konečnou platností rozhodnuto. Pozemky, o kterých bylo žalovanou rozhodnuto tak, že nebudou oprávněné osobě podle zákona o půdě vydány, žalovaná nesprávně ocenila s ohledem na nesprávné určení jejich charakteru (dle žalované se jedná o pozemky zemědělské), tedy žalovaná eviduje restituční nárok v nesprávné, podstatně nižší částce, než žalobkyni po právu náleží. Žalovaná přitom minimálně od roku 2008 ví o existenci dobové územně plánovací dokumentace, která předurčila pozemky právních předchůdců žalobkyně, k budoucí zástavbě. S tím související ocenění pozemků, které je s odkazem na stavební charakter pozemků pro žalovanou nevýhodné, činí žalovaná nikoliv pro všechny restituenty, nýbrž selektivně jen pro některé vybrané. Do veřejné nabídky náhradních pozemků se přihlásila žalobkyně a její právní předchůdci celkem 6x do r. 2012, kdy se snažila za svůj restituční nárok získat náhradní pozemek, ale pouze v některých případech byla úspěšná. Jednalo se o veřejnou nabídku u Pozemkového fondu, a to u: - Územního pracoviště Benešov v roce 2006, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Alberovice, obec Loket - o 17 pozemků dle stavu PK (13 pozemků s kladným výsledkem (LV č.206 k.ú. Alberovice), 4 pozemky se záporným výsledkem, v k.ú. Líšno, obec Bystřice - o 5 pozemků dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.1924 k.ú. Líšno), v k.ú. Nespeky - o 3 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem. Územního pracoviště Příbram v roce 2006, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Dunávice, obec Netvořice - o 18 pozemků dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.569 k.ú. Dunávice), v k.ú. Rudoltice u Vrchotových Janovic - o 4 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem, v k.ú. Křivsoudov - o 14 pozemků dle stavu PK se záporným výsledkem, v k.ú. Benešov u Praha - o 2 pozemky dle stavu PK a 1 pozemek dle stavu KN se záporným výsledkem. Územního pracoviště Příbram v roce 2007, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Obecnice - o 1 pozemek dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.844 k.ú. Obecnice), v k.ú. Příbram - o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.10353 k.ú. Příbram), v k.ú. Sádek - o 2 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem. Územního pracoviště Beroun v roce 2009, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno v k.ú. Podlesí nad Litavkou o 8 pozemků dle stavu PK se záporným výsledkem. Územního pracoviště Kutná Hora v roce 2012, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Dunávice, obec Netvořice - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.581 k.ú. Dunávice), v k.ú. Netvořice - o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.1223 k.ú. Netvořice). Územního pracoviště Beroun v roce 2012, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Hlubyně - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.214 k.ú. Hlubyně), v k.ú. Příbram - o 5 pozemků dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.11402 k.ú. Příbram), v k.ú. Svaté Pole – o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.514 k.ú. Svaté Pole), v k.ú. Loděnice u Berouna, obec Loděnice - o 4 pozemky dle stavu KN - 3 pozemky s kladným výsledkem (LV č.1315 k.ú. Loděnice u Berouna) a 1 pozemek se záporným výsledkem, v k.ú. Pičín o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.666 k.ú. Pičín). Žalovaná v rozporu se svými povinnostmi nesprávně eviduje nárok žalobkyně a tímto svým jednáním tak žalovaná nadále prohloubila a stále prohlubuje křivdy

způsobené žalobkyni a jejím právním předchůdcům za minulého režimu. Žalobkyně se proto obrátila na žalovanou přípisem ze dne 19.12.2019 - předžalobní výzvou, aby i její restituční nárok zaevidovala ve správné výši, přičemž žalobkyně odkázala i na konkrétní územně plánovací dokumentaci platnou k datu přechodu vlastnického práva k pozemkům odňatým její rodině na stát, jakož i na účel vyvlastnění některých odňatých pozemků, které byly výslovně vyvlastněny za účelem výstavby. K této své výzvě žalobkyně připojila i znalecký posudek vypracovaný prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. ze dne 21.10.2019, č. 529/24/2019, kterým byly touto znalkyní oceněny předmětné pozemky. Žalovaná odpověděla přípisem ze dne 9.1.2020, pod zn.: SZ SPU 512569/2019/2, ve kterém jí sdělila, že její žádost k posouzení o přecenění byla předána na SPÚ, KPÚ pro SK a hl. m. Praha, oddělení restitucí a po obdržení vyrozumění tohoto oddělení jí bude o výsledku informovat. Znaleckým posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. byly oceněny nevydané pozemky v souladu s platnou judikaturou na celkovou částku ve výši 63 017 226 Kč, což odpovídá restitučnímu nároku žalobkyně ve výši 5 161 164 Kč. V souladu s tímto Posudkem při zohlednění podílu žalobkyně na odňatých pozemcích vyčíslených žalovanou, vychází skutečný nárok žalobkyně na mnohonásobně vyšší částku než žalovanou evidovaný nárok žalobkyně 6 211 883,55 Kč a u její právní předchůdkyně paní Jany Nesselové částkou 39 304,31 Kč. V součtu tak byl nárok žalobkyně oceněn celkovou částkou ve výši 251 187,86 Kč, ze kterého byla žalovanou vyplacena žalobkyni částka 13 436,72 Kč, takže zůstatek nároku žalobkyně dle názoru žalované činí 237 751,14 Kč. Současný skutečný neuspokojený nárok žalobkyně je však dle Posudku po odpočtu již vyplacené částky 13 436,72 Kč tedy 5 147 727,28 Kč, po zaokrouhlení dále 5 147 727 Kč. Žalobkyně přitom zdůrazňuje, že Nejvyšší soud např. v rozsudku ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, upozornil, že nesnáze při vyřizování restitučních nároků nesmí žalovaná přesouvat na oprávněné osoby. Pokud žalovaná toto činí, dopouští se svévole a jediným způsobem, jak se oprávněné osoby mohou domoci splnění svého nároku, je právě podání žaloby na uložení povinnosti žalované uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků. Nejvyšší soud toto právo opakovaně zdůraznil v případech, kdy žalovaná odmítala zaevidovat restituční nárok oprávněných osob ve správné výši, a tím vyloučila oprávněnou osobu z efektivní účasti ve veřejných nabídkách, Následně žalovaná zaslala žalobkyni přípis ze dne 18.2.2020, zn. SPÚ 512572/2019, ve kterém uvedla, že návrhy přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVI Smíchov z r. 1933 a návrh přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVII Košíře 10 z r. 1939, na které se odvolávala znalkyně v předmětném znaleckém posudku při ocenění pozemků, nebyly v době přechodu nevydaných pozemků platnou územně plánovací dokumentací, s čímž žalobkyně nesouhlasí. Rozdíl mezi skutečnou výší restitučního nároku žalobkyně a oceněním žalované je významný a je způsoben skutečností, že žalovaná v rozporu s postupy uplatňovanými vůči jiným restituentům a v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu neurčila hodnotu pozemků odňatých právním předchůdcům žalobkyně podle územně plánovací dokumentace platné ke dni přechodu vlastnického práva k těmto pozemkům na stát, ale trvá na pro ni výhodnějším ocenění podle úřední evidence v pozemkových knihách. V letech 2008 až 2017 se totiž žalovaná celkem 22x obrátila na Institut s dotazem na poskytnutí této dokumentace, aby restituční nároky vybraných restituentů podle ní ocenila. V případě žalobkyně však žalovaná žádný takový dotaz na Institut nevznesla. Žalovaná tímto žalobkyni oproti vybraným restituentům diskriminovala a znemožňuje jí uspokojit její restituční nárok v plné výši. Žalovaná tímto svévolným jednáním protiprávně přenesla břemeno správného ocenění na žalobkyni, která si musela všechny podklady pro toto ocenění obstarat sama, nechat si vypracovat Posudek na vlastní náklady, a to bez jakékoliv pomoci žalované. Již jenom toto jednání žalované je vůči žalobkyni svévolné a diskriminační. Skutečný nárok žalobkyně nelze objektivně ve veřejných nabídkách uspokojit, když žalovaná odmítá tento nárok zaevidovat.

Tvrdí-li žalobkyně výši nároku v celkové hodnotě 5 161 164 Kč, resp. 5 158 942 Kč a žalovaná v hodnotě 237 751 Kč (tj. 21,70 x nižší nárok). Dle žalobkyně vydání náhradních pozemků označených v žalobě nebrání žádná zákonná překážka.

2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, navrhovala její zamítnutí. Předně sporovala tvrzení o liknavém a svévolném přístupu při vyřizování restitučního nároku žalobkyně. Rovněž setrvala na správnosti svého ocenění pozemků odňatých právním předchůdcům žalobkyně, jež nebyly v rozsahu jejich spoluvlastnických podílů vydány zpět. Namítala, že na pozemky nelze nahlížet jinak, než jako na pozemky zemědělské. K datu odnětí předmětných pozemků, tedy v letech 1960-1962 neexistovala platná územně plánovací dokumentace. Tou se stal až Směrný územní plán hl. m. Prahy z roku 1964 a k zástavbě na předmětných pozemcích došlo dokonce ještě později až během 70. let 20. století. Pokud tedy znalkyně oslovená žalobkyní, prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D. ocenila odňaté pozemky jako stavební, pak bez patřičných a ucelených podkladů a v posudku pak ani neaplikovala srážky z ceny dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky.
3. Žalovaná v projednávané věci vedené ještě pod sp.zn. 20 C 72/2020 vznesla námitku promlčení přecenění restitučního nároku.
4. Dále žalovaná namítá chybnou výměru restitučního nároku, když rozhodnutí kterým bylo změněno rozhodnutí ze dne 28.2.2001 č.j. PÚ 608/01 a výměra zbytku parc. č. 4748 role 14 842 m², byla nahrazena výměrou 203 m², dále žalovaná namítá chybnou výši restitučního nároku vzhledem k Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008, č.j. 20 C 256/2006-21 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze dne 16.2.2009, č.j. 24 Co 256/2008-165, kdy byla část pozemků vydána a znalkyně je přesto zahrnula do výměry při stanovení výše restitučního nároku žalobkyně.
5. Dále žalovaná rozporuje tvrzení žalobkyně o liknavém či svévolném postupu žalované při uspokojování restitučních nároků žalobkyně.
6. Konečně žalovaná namítá, že pozemek parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, je nevhodný jako náhradní pozemek.
7. Účastnice učinily nesporným, že pozemek parc. č. 2472/193 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, oddělený geometrickým plánem č. 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021 (který je nedílnou součástí tohoto rozsudku) z pozemku parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice, je způsobilý k vydání dle žaloby.
8. Dále účastnice učinily nespornou cenu pozemků, a to pozemku parc. č. 2472/193 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, oddělený geometrickým plánem č. 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021 (který je nedílnou součástí tohoto rozsudku) z pozemku parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice, částkou ve výši 40 531,75 Kč, pozemku parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, částkou ve výši 683 760 Kč, a pozemku parc. č. 615/31 v k. ú. Mnetěš, obec Mnetěš, částkou ve výši 22 257,60 Kč.
9. Podáním ze dne 9.5.2022 a doručeným soudu dne 9.5.2022 vzala žalobkyně v rozsahu pozemků parc.č. 1155/28, 1155/23, 1155/19, 1119/17 a 1119/1 vše v k.ú. Štětí I, obec Štětí, pozemků parc.č. 744/1 v k.ú. Doksany, obec Doksany a pozemků parc.č. 537/3, 537/5 a 537/14 vše v k.ú. Býčkovice, obec Býčkovice, svou žalobu částečně zpět, s čímž žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

vyslovila souhlas. Soud o částečném zpětvzetí rozhodl usnesením ze dne 6.6.2022, č.j. 20 C 352/2021-527, které nabylo právní moci dne 22.6.2022.

10. Soud ve věci provedl následující listinné důkazy, a to především listinami spisu zdejšího soudu sp.zn. 20 C 72/2020 pod kterým bylo řízení zahájeno, tj. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 32 D 892/2011-65, Oddací list ze dne 10.7.2003, Usnesení OS pro Prahu 5 č. j. 18D 1114/199-165, Rodný - Křestní list ze dne 25.1.1917, Úmrtní list ze dne 18.2.1991, Usnesení Státního notářství pro Prahu 5 sp. zn. 5D 97/62 ze dne 13.4.1962, Výpis z matriky narozených ze dne 13.3.1991, Úmrtní list ze dne 21.2.1991, Rozhodnutí č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31.10.1960, Prohlášení, Čestné prohlášení ze dne 3.9.1991, Vyjádření k uplatnění nároku ze dne 18.11.2014, Výpis pozemkového katastru ze dne 17.12.1992, Listina označená katastrální obec Smíchov, Listina označená soudní okres Smíchov, Listina označená katastrální obec Košíře, Listina označená soudní okres Smíchov, Knihovni vložka 2981, Žádost oprávněných osob ze dne 22.5.2006, Výpis z Katastru nemovitostí k 30.12.2010, Výpis z Katastru nemovitostí k 16.5.2007, Výpis z Katastru nemovitostí k 8.10.2007, Listina označená identifikace parcel k.ú. Dunávice, Výpis z Katastru nemovitostí k 26.3.2008, Žádost oprávněných osob z 1.6.2008, Žádost oprávněných osob z 12.4.2012, Výpis z Katastru nemovitostí k 18.3.2013, Výpis z Katastru nemovitostí k 14.1.2013, Výpis z Katastru nemovitostí k 18.2.2013, Předžalobní výzva ze dne 19.12.2019, včetně potvrzení o odeslání zprávy, Listina označená řádné označení restitučního nároku ze dne 9.1.2020, včetně potvrzení o přijetí zprávy, Listina označená přehled nároků a plnění oprávněné osoby z 13.3.2019, Listina označená přehled nároků a plnění oprávněné osoby z 4.3.2019, Listina označená žádost o vyjádření k charakteru pozemků ze dne 14.11.2019, včetně potvrzení o odeslání zprávy, Listina označená řádné ocenění restitučního nároku oprávněné osoby Kateřiny Princové ze dne 18.2.2020, včetně potvrzení o doručení zprávy, Listina označená územní rozhodnutí ze dne 24.8.1959, Tisk webové stránky IPR Praha, Informace o pozemku obec Dlažkovice, Informace o pozemku obec Doksany, Informace o pozemku obec Litoměřice, Informace o pozemku obec Štětí, Grafické přílohy, Rozhodnutí PÚ podle oprávněných osob k 28.7.2020, Přehled nároků a plnění k 28.7.2020, Znalecký posudek Prof. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. ze dne 21.10.2019, Soubor ortofotomap, Znalecký posudek Ing. Vodičky, ze dne 1.7.2020, Znalecký posudek ze dne 1.7.2020, Znalecký posudek ze dne 1.7.2020, Znalecký posudek ze dne 1.7.2020, Výpis z Katastru nemovitostí ke dni 11.9.2020, Sdělení městského úřadu ze dne 20.5.2020, Žádost o sdělení k pozemkům ze 10.6.2020, Žádost o sdělení ze dne 5.5.2020, Sdělení stavebního úřadu, Aktualizace žádosti Města Litoměřice, Neplatná přihláška ze dne 12.7.2019, včetně dodejky do DS, Žádost oprávněné osoby, Žádost oprávněné osoby, Zamítnutí žádosti, Soubor listin žalovanou označených Stavební povolení a Územní rozhodnutí a Rozhodnutí o přidělení čísla popisného a dobové zápisy, Znalecký posudek, č.: 1149-284/2019, znalecký posudek č.: 1154-292/2019, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 26.7.2005, 16.8.2005, 25.9.2007, 10.8.2007, Rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 4.3.2019 a z 22.1.2019, Objednávka státního pozemkového úřadu, Protokol o jednání ze dne 24.9.2020, Návrh směrného plánu plánovací komise z 28. 10. 1948, Návrh na schválení výstavby, Přehled požadovaných náhradních pozemků včetně grafických příloh, Informace o pozemku, Znalecký posudek č.: 669/2020 Ing. Pavla Pelce, Geometrický plán ze dne 21. 1. 2021, Znalecký posudek ze dne 29. 12. 2020, č.: 5083/129/20, Územní plán, Sdělení ze dne 22. 1. 2021, včetně přílohy, znalecký posudek č. 5/3930/2021/1, Informace o pozemku znalecký posudek č. 5/3930/2021/2, znalecký posudek č. 5/3930/2021/3, Územní plán Roudnice nad Labem, znalecký posudek č. 5/3930/2021/4, Ortofotomapy, Žádost o realizaci směny nemovitostí, Žádost obce o bezúplatný převod spoluvlastnického podílu, Žádost o realizaci směny, Výřez z územně plánovací dokumentace, Územní členění, Sdělení ze dne 15. 2.

2021, znalecký posudek č. 5/3930/2021/5, Výřez územního plánu, Žádost podle Zák. č. 106/1999 Sb. ze dne 4. 8. 2021, Územní rozhodnutí ze dne 15. 11. 1960, Sdělení Úřadu městské části Praha 5 ze dne 16. 10. 2020, Opatření útvaru hlavního architekta z 20. 7. 1989, Oznámení o zahájení výkonu rozhodnutí ze dne 19. 12. 1973, Informace o možnosti napojení na veřejnou kanalizaci ze dne 15. 7. 2019, Předpisy pro oceňování nemovitostí s komentářem, Vyjádření Obce Býčkovice ze dne 2. 11. 2021, Dodatek č. 1 znaleckého posudku č. 669/2020, protokoly sp. zn. 20 C 72/2020 ze dne 16.9.2020, dne 2.12.2020, dne 24.2.2021, dne 1.9.2021, dne 12.11.2021 a dne 22.11.2021 ze spisu zdejšího soudu sp.zn. 20 C 72/2020.

11. Dále soud provedl následující důkazy
12. Přepis záznamu, který obsahuje výpověď znalce ing. Pavla Pelce a výpověď svědka Vlastimila Vala při jednání Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 15.11.2021. Sdělení Státního pozemkového úřadu ze dne 8.12.2021. Sdělení žalobkyně ze dne 22.12. 2021 SPÚ k přecenění pozemku PK 4748 v k.ú. Smíchov. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 28.6.2022 č.j. SPU 187027/2022, kterým se potvrzuje „opravné rozhodnutí“ SPÚ č.j. 106208/2022 ze dne 29.3.2022, kterým bylo změněno rozhodnutí ze dne 28.2.2001 č.j. PÚ 608/01 a výměra zbytku parc. č. 4748 role 14 842 m², byla nahrazena výměrou 203 m². Odvolání žalobkyně proti rozhodnutí SPÚ č.j. 106208/2022 ze dne 29.3.2022. Protokol o jednání, který obsahuje výsledek znalce ing. Pavla Pelce při jednání Okresního soudu v Kolíně dne 5.5.2022. Protokol o jednání, který obsahuje výsledek znalce prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. při jednání Okresního soudu v Kolíně dne 5.5.2022, Protokol o jednání který obsahuje výsledek znalce prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. při jednání Okresního soudu v Berouně dne 24.9.2020, Výpis z Katastru nemovitostí ohledně vlastnictví předmětných pozemků. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008, č.j. 20 C 256/2006-21 a rozsudek Městského soudu v Praze dne 16.2.2009, č.j. 24 Co 256/2008- 165, Dodatek č. 4 ke znaleckému posudku č. 517/12/2019 ze dne 27.5.2019 - vysvětlení neaplikace srážek dle přílohy č. 7 vyhlášky, Listina označená revize zn. posudku – prof. Sneiderovou dle zadání Obvodního soudu pro Prahu 9 posouzení znaleckého posudku ing. Pelce. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2022, č. j. 14 A 69/2022-93, kterým byl přiznán odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí SPÚ ze dne 28.6.2022, č.j. SPU 187027/2022. Dodatek č. 1 ke ZP 529/24-2019 ze dne 21. 10. 2019, ze dne 21. 9. 2022, kterým znalce reagovala na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008, č.j. 20 C 256/2006-21 a rozsudek Městského soudu v Praze dne 16.2.2009, č.j. 24 Co 256/2008 - celkovou výši restitučního nároku žalobkyně vyčíslila částkou 5 158 942 Kč, Územní studie plochy Z 34 z 21. 1. 2013 včetně registračního listu, Protokol o jednání který obsahuje výsledek znalce prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. při jednání Okresního soudu v Kolíně dne 27.10.2022, Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2022, č. j. 14 A 69/2022-171, kterým bylo rozhodnutí SPÚ ze dne 28.6.2022, č.j. SPU 187027/2022 zrušeno. Přípis Městského úřadu v Roudnici n.L. ze dne 7. 12. 2022, Nabídka pozemků z 11. 3. 2022, Protokol o jednání který obsahuje výsledek znalce prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. při jednání Okresního soudu ve Znojmě ze dne 2. 12. 2022, Nabídka pozemků z 5. 9. 2022, Sdělení Státního pozemkového úřadu z 15. 9. 2021, Nabídka pozemků z 27. 5. 2022, Informace o pozemku, Přípis MÚ v Roudnici nad Labem z 22. 12. 2022, Směnná smlouva – návrh č. 2004S21/38, kterou žalovaná navrhuje směnu předmětného pozemku v ...s třetí osobou za pozemky v k.ú. Vražkov s doplatkem třetí osoby 9 550 590 Kč. Vyjádření MÚ v Roudnici n. L. ze dne 1. 2. 2023, Vyjádření MÚ Roudnice n.L. ze dne 26. 1. 2023. Místním šetřením soud ověřil přístupnost pozemku v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem parc. č. 3208/53.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

13. Dále soud provedl jako důkaz znalecký posudek č. 6857/6/2002, geometrický plán ze dne 21. 1. 2021 č. 300-19/2021, Písemná zpráva zadavatele ze dne 24.7.2017, Dodatek č. 9 ke smlouvě o dílo ze dne 20.7.2017, Veřejná zakázka ze dne 20.7.2017, Smlouva o dílo ze dne 20.7.2017, ze kterých však s ohledem na částečné zpětvzetí ohledně předmětných pozemků (ke kterým se důkazy vztahovaly), soud nečinil žádné relevantní závěry.
14. Dále místní šetření pozemku parc. č. 615/31 v k. ú. Mnetěš, obec Mnetěš, kde soud ověřil, že pozemek nemá vlastní přístupovou cestu a nelze ani jednoznačně určit v terénu jeho polohu, což s ohledem na zpětvzetí žaloby ohledně předmětného pozemku shledává irrelevantním.
15. Dále znalecký posudek ze dne 5. 2. 2022 č. 570012022, a znalecký posudek ze dne 4. 10. 2021 – 216-2021, ze kterých však s ohledem na oceňovaný pozemek soud nečinil žádné relevantní závěry.
16. A konečně kupní smlouvu ze dne 17. 12. 2021, ze kterého však s ohledem předmět sporu soud nečinil žádné relevantní závěry.
17. Dále soud pro nadbytečnost a nedostatečnost formálního obsahu zamítl návrh na provedení důkazu čestným prohlášením Antonína Kühna a pro nadbytečnost svědeckou výpověď Antonína Kühna, kterou soud v projednávané věci nepovažuje za relevantní.
18. Konečně soud neprovedl důkaz znaleckým posudkem č. 6857/6/2022 a znaleckým posudkem č. 557/14/2021, když návrh na provedení důkazu vzali účastníci zpět.
19. Na základě výše uvedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav:
20. Žalobkyně nabyla nároky na bezúplatný převod náhradních pozemků od svých právních předchůdců, přičemž postupování restitučních nároků bylo bezúplatné a v rámci rodiny. Žalobkyně a její právní předchůdci se účastnili několika (šesti) Veřejných nabídek s tím, že jejich nárok nebyl touto cestou uspokojen, když nabídka pozemků je nedostatečná (žalobkyně má právo na pozemky, které budou svou kvalitou, polohou i velikostí odpovídat pozemkům nevydaným). Hodnota žalobkyni nevydaných pozemků byla vyčíslena částkou 5 158 942 Kč, když žalovaná dosud správně ocenění vyvlastněných a nevydaných pozemků nezajistila, ačkoli ji žalobkyně k novému ocenění vyvlastněných a nevydaných pozemků vyzvala.
21. *Podle § 4 odstavec 1 zákona o půdě oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odstavec 1 zákona.*
22. *Podle § 4 odstavec 4 zákona o půdě v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.*
23. *Podle § 11a odstavec 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na*

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním nebo převodem práva podle § 13 odst. 8 písm. b), se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.

24. *Podle § 11a odstavec 2 zákona o půdě pozemkový úřad nezahrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu.*
25. *Podle § 11a odstavce 14 zákona o půdě cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací ke zastavení budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky číslo 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.*
26. *Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.*
27. *Konstantní judikaturou Nejvyššího soudu a Ústavního soudu je zastáván názor, že se osoby, jimž podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, mohou žalobou domáhat, aby byla Pozemkovému fondu České republiky (dnes Státnímu pozemkovému úřadu jednajícím za Českou republiku) uložena povinnost uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních, jimi vybraných, pozemků (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2013, sp. zn. 28 Cdo 3284/2011), pokud řešený veřejnoprávní subjekt neplní svou povinnost udržovat nabídku náhradních pozemků mající takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby při uspokojování restitučních nároků nedocházelo ke zbytečným průtahům a ke chování, které by bylo možné označit za liknavé, či dokonce svévolné (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3893/2008, náleží Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2004, sp. zn. III. ÚS 495/02, náleží Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05). Tento názor není ve své podstatě dotčen ani ustanovením § 11a zákona o půdě, kterým je nově upravován proces převodu náhradních pozemků oprávněným osobám (srovnej kupř. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2009, sp. zn. 28 Cdo 3453/2007, popřípadě náleží Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. I. ÚS 125/10), ani vstupem žalované do práv a povinností Pozemkového fondu České republiky v souladu s § 22 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb. (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 5389/2014). Situaci, v níž oprávněná osoba (její právní nástupce) v důsledku nedostatků v postupu žalované není s to dosáhnout uspokojení svého nároku na vydání náhradních pozemků podle zákona o půdě, nepovažuje za diskriminační vůči jiným restitucentům, jelikož je jim pouze dán průchod soukromoprávnímu principu, podle něhož práva náležejí bdělým (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1324/2014).*
28. *Soud po zhodnocení provedených důkazů podle ustanovení § 132 o.s.ř. každého důkazu jednotlivě a všech v jejich vzájemné souvislosti a po aplikaci výše citované právní úpravy, na zjištěný skutkový stav, když současně vycházel ze shora citované konstantní judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soud v dané problematice, a dospěl k následujícím závěrům.*
29. *Nejprve se soud zabýval tím, zda je dána aktivní legitimace žalobkyně, tedy zda žalobkyně je osobou oprávněnou podle zákona o půdě.*

30. Na základě výše uvedeného dospěl soud shodně jako v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020 k závěru, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle zákona o půdě, tj. že žalobkyni svědčí restituční nárok, který je odvozen od právních předchůdců žalobkyně, že doposud bylo žalobkyni poskytnuto pouze částečné plnění, o existenci a výši nároku žalobkyně bylo řádně rozhodnuto příslušnými správními orgány. Do veřejné nabídky náhradních pozemků se přihlásila žalobkyně, resp. její právní předchůdci celkem 6x do r. 2012. Aktivní legitimaci žalobkyně, žalovaná nerozporovala, a sama dosud s žalobkyní jednala a jedná jako s oprávněnou osobou. Tyto závěry soudu byly potvrzeny rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.6.2022 č.j. 84 Co 72/2022-1056.
31. Dále se soud zabýval oceněním restitučního nároku, tj. zda byl nárok již vypořádán a jaký byl charakter nevydaných pozemků.
32. V dané věci shodně jako v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020 soud vycházel ze skutečnosti, že obě strany předložily dle § 127a o.s.ř. znalecký posudek oceňující vyvlastněné a nevydané pozemky. Soud shodně jako v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020 dospěl k závěru, že pro účely ocenění restitučního nároku žalobkyně za vyvlastněné a nevydané pozemky je nutno vyjít ze znaleckého posudku č. 529/24/2019 o ceně nemovitostí představující vyvlastněné a nevydané pozemky rodiny Nesselových vedených v pozemkových knihách v k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 21. 10. 2019 vypracovaného znalkyní prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D., ve znění pozdějších dodatků, jedná se o Dodatek č. 1 ke znaleckému posudku 529/24-2019 ze dne 21. 10. 2019, ze dne 21. 9. 2022, Dodatek č. 4 ke znaleckému posudku č. 517/12/2019 ze dne 27.5.2019 - vysvětlení neaplikace srážek dle přílohy č. 7 vyhlášky, a Revizi znaleckého posudku – prof. Schneiderovou dle zadání obvodního soudu pro Prahu 9 - posouzení znaleckého posudku ing. Pelce, kterým byla obvyklá cena odňatých pozemků vyčíslena částkou 5 161 164 Kč, resp. částkou 5 158 942 Kč.
33. Pokud žalovaná rozporovala stavební charakter pozemků, z něhož znalkyně při stanovení ceny vycházela, a neaplikování srážek z ceny pozemků s tím, že je nezbytné vycházet ze znaleckého posudku Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020, kterým je podíl žalované byl oceněn částkou 497 131 Kč, považuje soud za nezbytné uvést následující.
34. Shodně jako v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020 má soud za to, že oba soudní znalci předmětné pozemky oceňovali dle vyhlášky číslo 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky číslo 316/1990 Sb., o cenách pozemků a úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání, dle § 1 této vyhlášky se vztahovala na zjišťování a sjednávání cen staveb, pozemků a trvalých porostů při jejich převodech a přechodech podle občanského zákoníku (část první), hospodářského zákoníku (část druhá) a při jejich převodech a přechodech na československý subjekt se zahraniční účastí nebo jiný než československý subjekt. Ceny pozemků se oceňovaly dle § 14 odstavec 1 a 2 citované vyhlášky s tím, že cena se upravovala podle přílohy číslo 7, která obsahovala tabulky s položkami, důvody snížení ceny pozemků a srážkami v procentech.
35. Posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. byla vyčíslena administrativní cena nemovitostí podle platného cenového předpisu ke zpětnému datu 24. 6. 1991 (§ 28a zákona číslo 229/1991 Sb.) dle vyhlášky číslo 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky číslo 316/1990 Sb., a to dle skutečného stavu oceňovaných pozemků ke dni přechodu na stát, nevydané stavební pozemky ocenila částkou 250 Kč za m² a ostatní pozemky, které si zachovaly charakter zemědělský, byly oceněny podle bonity. Cena odňatých pozemků, resp. spoluvlastnických podílů žalobkyně činí v součtu 5 161 164 Kč, resp. částkou 5 158 942 Kč.
- Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

36. Závěry znaleckého posudku stvrdila znalkyně svou výpovědí v řízení vedeném u Okresního soudu v Berouně pod spisovou značkou 18 C 13/2020, při jednání Okresního soudu v Kolíně dne 5.5.2022, při jednání Okresního soudu v Berouně dne 24.9.2020, při jednání Okresního soudu v Kolíně dne 27.10.2022, při jednání Okresního soudu ve Znojmě ze dne 2. 12. 2022. Když důkaz byl proveden sdělením obsahu každého z protokolů (s uvedeným postupem obě účastnice vyslovily souhlas a nežádaly výslech znalkyně). Znalkyně ve svých výpovědích objasnila vzájemné souvislosti mezi jednotlivými tabulkami znaleckého posudku a jeho přílohami, přiléhavě se vyjádřila k charakteru nevydaných pozemků a způsobu jejich ocenění, objasnila, že pro aplikaci srážek ve smyslu přílohy číslo 7 oceňovací vyhlášky neshledala důvody a podmínky, přesvědčivě se vyjádřila k postupu při oceňování pozemků v k. ú. Smíchov a Košíře, když tyto byly součástí katastrálních území začleněných do hlavního města, a znalkyně vycházela z administrativního začlenění pozemků, pro účely znaleckého posudku vycházela z veřejně dostupných snímků o zastavitelnosti Prahy k roku 1953 a 1975, veškeré pozemky byly určeny k zastavení rodinnými domy v zahradách, muselo být plánováno, že domy budou napojeny na vodovod, kanalizaci a rozvod elektriny, srážka pro nepříznivou docházkovou vzdálenost nebyla použita, protože v místě fungovala městská doprava a pro tento případ příloha výslovně stanovovala nepoužití srážky, z mapových podkladů nebyly shledány důvody pro srážku za svažitý pozemek.
37. Soud v rámci hodnocení důkazů nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů, nicméně při zvažování zvážil přesvědčivost, úroveň a validitu závěrů znalců, a uvěřil znaleckému posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D, když posudek je dle názoru soudu úplný, srozumitelný bez logických rozporů a závěry znalkyně vycházejí ze zjištění ve znaleckém posudku uvedených, své závěry dokázala znalkyně přesvědčivě odůvodnit a obhájit jak vyplývá právě z jejich výsledků u Obvodního soudu pro Prahu 9 a u Okresních soudu v Berouně, Kolíně a ve Znojmě.
38. Soud znovu zdůrazňuje, že Nejvyšší soud ČR ve své rozhodovací praxi opakovaně dovodil, že cena náhradního pozemku má být ekvivalentní ceně pozemku, který byl oprávněné osobě odebrán – pokud byl oprávněné osobě odňat zemědělský pozemek, má nárok na náhradu za zemědělský pozemek (srov. např. rozsudky sp. zn. 28 Cdo 101/2003 ze dne 18. 8. 2003, sp. zn. 28 Cdo 1518/2007 ze dne 21. 2. 2008 a sp. zn. 28 Cdo 2699/2008 ze dne 26. 11. 2009), konstatoval, že má být zachována identita v charakteru pozemků v tom směru, že rozhodný je jejich charakter, a tedy i hodnota ke dni odnětí státem. V situaci, kdy pozemky byly v době přechodu na stát sice vedeny v evidenci jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě, je třeba je ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (srov. Rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2956/2014 ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 444/2014 ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 4678/2014 ze dne 3. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010 ze dne 7. 10. 2010, a usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3971/2014 ze dne 25. 11. 2015 a sp. zn. 28 Cdo 294/2016 ze dne 4. 7. 2016). Pokud jde o charakter odňatých pozemků, dle názoru soudu nelze vycházet izolovaně pouze z (ne)platných územních rozhodnutí, jak namítá žalovaná. Je nutno přihlídnout i k faktickému postupu tehdejšího státu a důvodům, pro které byly předmětné pozemky odňaty. Pokud se tak stalo za účelem plánované výstavby, která se následně zrealizovala, je nutno ocenit je jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a to bez ohledu na to, zda byly v době jejich odnětí dosud evidovány jako pozemky zemědělské.

39. Soud proto uzavřel, že při stanovení ceny pozemků znalkyně správně vycházela z územně plánovací dokumentace 30. let 20. století - regulačních a zastavovacích plánů, když k datu převodu pozemků na stát byly pozemky v k. ú. Smíchov a Košíře určené k zástavbě. V rozhodného období, zákon o územním plánování a výstavbě obcí číslo 84/1958 Sb. zrušil mimo jiné i § 19 zákona číslo 280/1949 Sb., kterým bylo upraveno, že upravovací plány a náčrty, které byly potvrzeny podle ustanovení dosavadních předpisů, jakož i úpravy podle předpisů o stavební obnově zůstávají v platnosti s dosavadními právními účinky, dokud nebudou změněny nebo nahrazeny novými územními plány a dokud krajský národní výbor je nezruší jako nevyhovující. Směrný územní plán Hlavního města Prahy byl vydán dne 22. 4. 1964 a v 70. letech 20. století byly pozemky odňaté právním předchůdcům žalobkyně fakticky zastavěné, k datu přechodu na stát se jednalo o pozemky stavební, když regulační a zastavovací plány z 30. let, které zástavbu předpokládaly byly i fakticky realizovány. Soud přihlédl k faktickému stavu, kdy v období 1959-1964 pro území Hlavního města Prahy absentovala plánovací dokumentace, stavební záměry byly realizovány s odkazem na rozhodnutí příslušných správních orgánů a vycházejících z posledně platné dobové dokumentace. Nevydané pozemky žalobkyně je tedy nezbytné posuzovat ke dni přechodu na stát jako pozemky stavební a zemědělské, cena náhradních pozemků má být ekvivalentní k ceně odebraných pozemků (včetně absence důvodů pro aplikaci srážek ve smyslu přílohy číslo 7 oceňovací vyhlášky).
40. Z výše uvedených důvodů soud neakceptoval výši restitučního nároku určenou znaleckým posudkem Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020. K tomu soud dodává, znalec Ing. Pavel Pelc jak vyplývá z jeho výsledků, které soud provedl sdělením obsahu protokolů při jednání Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 15.11.2021 a při jednání Okresního soudu v Kolíně dne 5.5.2022, když důkaz byl proveden sdělením obsahu každého z protokolů (s uvedeným postupem obě účastnice vyslovily souhlas a nežádaly výslech znalce) své závěry nedokázal obhájit, nedokázal přesvědčivě zdůvodnit, proč k nim dospěl a to ani pokud jde o aplikaci přílohy č. 7 vyhlášky. Oporu znaleckého posudku nelze přesvědčivě shledat ani ve výpovědi svědka Vlastimila Vala při jednání Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 15.11.2021, jehož obsah soud se opět souhlasem účastnic k důkazu provedl.
41. Pokud žalovaná namítá chybnou výši restitučního nároku vzhledem k nesprávně vymeře určené rozhodnutím SPÚ ze dne 28.2.2001 č.j. PÚ 608/01, což prokazuje Rozhodnutím Státního pozemkového úřadu ze dne 28.6.2022 č.j. SPU 187027/2022, kterým se potvrzuje „opravné rozhodnutí“ SPÚ č.j. 106208/2022 ze dne 29.3.2022, pak ani této námitce nemůže soud důvodně přisvědčit.
42. Rozhodnutím Státního pozemkového úřadu ze dne 28.6.2022 č.j. SPU 187027/2022, bylo potvrzeno „opravné rozhodnutí“ SPÚ č.j. 106208/2022 ze dne 29.3.2022, kterým bylo změněno rozhodnutí ze dne 28.2.2001 č.j. PÚ 608/01 a výměra zbytku parc. č. 4748 role 14 842 m², byla nahrazena výměrou 203 m². Městský soud v Praze k odvolání účastníků (citovaného rozhodnutí SPÚ) nejprve přiznal odvolání odkladný účinek a následně svým rozsudkem ze dne 7. 11. 2022, č. j. 14 A 69/2022-171, rozhodnutí SPÚ ze dne 28.6.2022, č.j. SPU 187027/2022 zrušil.
43. Soud proto uzavřel, že žalovaná změnu výměry – snížení, která byla původně určena rozhodnutím PÚ ze dne 28.2.2001 č.j. PÚ 608/01 ve výši 14 842 m² na jí tvrzenou výši 203 m² neprokázala.

44. Pokud žalovaná namítá chybnou výši restitučního nároku vzhledem k Rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008, č.j. 20 C 256/2006-21 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze dne 16.2.2009, č.j. 24 Co 256/2008-165, kdy byla část pozemků vydána a znalkyně je přesto zahrnula do výměry při stanovení výše restitučního nároku žalobkyně, tak ani této námitce žalované nelze přisvědčit jako důvodné pro zamítnutí žaloby.
45. Znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D, (když při původním zadání neměla dle sdělení žalobkyně citované rozsudky k dispozici) Dodatkem č. 1 ze dne 21. 9. 2022 ke znaleckému posudku 529/24-2019 ze dne 21. 10. 2019, „upravila“ v reakci na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4.4.2008, č.j. 20 C 256/2006-21 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze dne 16.2.2009, č.j. 24 Co 256/2008 a nově vyčíslila částkou restituční nárok částkou 5 158 942 Kč (oproti původní částce 5 161 164 Kč).
46. Pokud žalovaná ve svém závěrečném návrhu a tedy po koncentraci řízení a několik let od podání žaloby namítá, že není možné uznávat jako stavební ty pozemky, na kterých byla realizována hřiště a sportoviště, neboť hřiště (ať už fotbalové, ragbyové, tenisové či dětské) nelze považovat ani za stavbu v občanskoprávním smyslu, a tudíž ani pozemek, na kterém se toto hřiště nachází, nemůže být pozemkem určeným pro stavbu, pak s ohledem na uplatnění námitky po koncentraci řízení se jí soud nezabýval, nicméně žalovaná opětovně cituje z rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně zcela izolované výňatky pro podporu svých tvrzení (ohledně možného či nemožného charakteru hřišť a sportovišť jako staveb) bez jednoznačné souvislosti s projednávanou věcí a provedenými důkazy .
47. S ohledem na shora uvedené má soud za prokázanou výši ocenění restitučního nároku žalobkyně za nevydané pozemky celkovou částkou 5 158 942 Kč (upravené – oproti původní částce 5 161 164 Kč) a dále, že nárok žalobkyně nebyl dosud plně uspokojen.
48. Dále se soud zabýval námitkou žalované, uplatněné ještě v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020, že nárok žalobkyně je promlčen.
49. Soud shodně jako v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020 nemohl přisvědčit důvodnosti vznesené námitky promlčení žalovanou, když dle názoru soudu se nelze ztotožnit s argumentací žalované ohledně promlčení nároku. Promlčení je právní skutečností, která spočívá ve ztrátě nároku (aniž by zaniklo právo jako takové) v důsledku marného uplynutí promlčecí doby. Promlčuje se samotné právo, nikoliv jeho právní hodnocení. Žalobkyně se po celou dobu domáhá plnění na základě téhož skutkového základu, nepožaduje nově něco dalšího, co měla uplatnit již dříve. Nad výše uvedené považuje soud za vhodné uvést, že nárok na vydání náhradních pozemků za odňaté pozemky je nárokem vyplývajícím ze zákona o půdě, který je přiznáván správními rozhodnutími, který je uspokojován postupně ve veřejných nabídkách. V případě, kdy povinná osoba nepopírá svůj závazek a jedná s oprávněnou osobou o podmínkách poskytnutí náhrady, může promlčecí doba počít běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit (viz např. sp. zn. 28 Cdo 995/2002). Za situace, kdy plnění oprávněné osoby, spočívající v získání náhradních pozemků za pozemky nevydané, je závislé na spoluúčasti žalované, včetně povinnosti žalované řádně ocenit restituční nárok oprávněné osoby a žalovaná dlouhodobě nerespektuje ustálenou soudní praxi ohledně oceňování nevydaných pozemků, v důsledku čehož (výrazné podhodnocení restitučního nároku) znemožňuje žalobkyni získat plnění, na které by jí vznikl nárok, ve veřejných nabídkách, je nutno považovat námitku promlčení v restitučních vztazích za výkon práva v rozporu s dobrými mravy (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4592/2008, sp. zn. 28 Cdo 1548/2009).

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

50. Pokud se námitka promlčení měla vztahovat i na promlčení práva žalobkyně na přecenění nevydaných pozemků, pak ani takto formulovanou námitku nelze podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu považovat za opodstatněnou (srov. např. rozhodnutí ze dne 24.1.2018 sp.zn. 28 Cdo 4173/2017 či ze dne 10.4.2019 sp.zn. 28 Cdo 595/2019). Právo na přecenění hodnoty pozemku, který nebyl oprávně osobě vydán pro překážky stanovené zákonem o půdě, nepředstavuje samostatné majetkové právo, jež by podléhalo promlčení.
51. S ohledem na shora uvedené soud uzavřel, že námitka promlčení není důvodná.
52. Dále se soud zabýval otázkou, zda přístup žalované k žalobkyni byl liknavý, svévolný až diskriminační a shodně jako v řízení vedeném pod sp.zn. 20 C 72/2020 shledal liknavý a svévolný postup žalované při uspokojování restitučního nároku žalobkyně.
53. O liknavém a svévolném postupu žalované svědčí především chybné ocenění nároku žalobkyně, kdy žalovaná u odňatých pozemku vycházela z cen orné půdy, přestože je např. z regulačního plánu zřejmé, že pozemky byly bez ohledu na jejich evidenci určeny k zástavbě. Žalovaná přitom disponovala podklady k vyčíslení výše nároku, vyšší nároku však ani přes snahu žalobkyně nepřehodnotila. Nesnáze při vyřizování nároků vyplývajících z restitučních právních předpisů nesmí státní orgán přesouvat na osoby oprávněné a nemůže těmito těžkostmi – ať už jsou jakéhokoliv charakteru – odůvodňovat nedostatky ve svém postupu (k tomu srov. především rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009 ze dne 9. 12. 2009, uveřejněný pod č. 62/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Judikatura Nejvyššího soudu ČR je přitom rovněž ustálena v závěru, že jako přinejmenším liknavý (ba až svévolný) lze kvalifikovat i takový postup žalované (a jejího právního předchůdce – Pozemkového fondu ČR), jímž bez ospravedlnitelného důvodu ztěžovala uspokojení nároku oprávněné osoby zásadně předpokládaným postupem (t.j. prostřednictvím veřejné nabídky pozemků) nesprávným ohodnocením nároku, t.j. nesprávným určením ceny oprávněné osobě odňatých a nevydaných pozemků (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 155/2016 ze dne 21. 6. 2016). Nelze pak klást žalobkyni k tíži, že se nezúčastnila většího množství veřejných nabídek, když by tímto způsobem nebyl její nárok ve správné výši uspokojen. Nutno též v této souvislosti poukázat na dobu, po kterou žalovaná rozhodovala o jednotlivých částech restitučního nároku žalobkyně. Jak vyplývá z provedeného dokazování, restituční nárok žalobkyně byl řádně uplatněn u žalované v roce 1992 právními předchůdci žalobkyně, doposud bylo žalobkyni poskytnuto pouze částečné plnění, o existenci a výši nároku žalobkyně bylo řádně rozhodnuto příslušnými správními orgány. Výše restitučního nároku za pozemky žalobkyně, které přešly na stát v rozhodném období, byly původně žalovanou určeny cenou zemědělské půdy v celkové výši 251 187,86 Kč, takový postup je v rozporu s konstantní judikaturou nejvyššího soudu, dle níž pozemky vedené v evidenci nemovitostí jako zemědělská půda, avšak určené k zástavě k datu převodu na stát, se oceňují jako pozemky určené pro stavbu podle § 14 odstavec 1 oceňovací vyhlášky, ostatně znalecký posudek Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020 vypracovaný k zadání žalované v průběhu řízení, již podíl žalobkyně oceňuje částkou 497 131 Kč, t.j. ve výši téměř dvojnásobku ohodnocení, které stanovila sama žalovaná původně. Tedy i z tohoto postupu lze dovozovat svévolnost postupu žalované a postoj žalované v tomto směru zůstává neměnný i přes opakovaná rozhodnutí soudů v rámci restitučních nároků. Nad výše uvedené soud opět odkazuje na závěry judikatury Nejvyššího soudu ČR, který ve svých rozhodnutích opakovaně připomněl, že jeho rozhodovací praxe (jež reflektuje i judikaturu Ústavního

soudu – srov. zejména nález sp. zn. III. ÚS 495/02 ze dne 4. 3. 2004, publikovaný pod č. 33/2004 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález sp. zn. III. ÚS 495/05 ze dne 30. 10. 2007, publikovaný pod č. 174/2007 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, či nález pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/05 ze dne 13. 12. 2005, publikovaný pod č. 531/2005 Sb.) je ustálena v závěru, že v případě liknavého, svévolného či diskriminujícího postupu žalované (jež je nástupkyní Pozemkového fondu ČR a jejíž práva a povinnosti vykonává Státní pozemkový úřad) může oprávněná osoba nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétního vhodného pozemku, aniž by důvodnost takové žaloby bylo nutno vázat na podmínku jeho zahrnutí do veřejné nabídky, a že takový postup nelze vůči ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminující. Jestliže restituční nárok žalobkyně, resp. i jejích právních předchůdců, nebyl po cca třiceti letech uspokojen přesto, že se aktivně zúčastňovali veřejných nabídek, a nárok není dosud řádně oceněn, je to žalovaná, která fakticky ztížila, ne-li zcela znemožnila, uspokojení restitučního nároku žalobkyně a jednání žalované svědčí o liknavosti, svévoli až diskriminačním postupu k žalobkyni.

54. Konečně se soud zabýval otázkou, zda jsou předmětné pozemky, a to pozemek parc. č. 2472/193 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, oddělený geometrickým plánem č. 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021, z pozemku parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice, a pozemek parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, způsobilé k vydání jako náhrada za pozemky nevydané.
55. Předně účastnice učinily nespornou cenu pozemků, a to pozemku parc. č. 2472/193 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, oddělený geometrickým plánem č. 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021 (který je nedílnou součástí tohoto rozsudku) z pozemku parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice, částkou ve výši 40 531,75 Kč, pozemku parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, částkou ve výši 683 760 Kč.
56. Pokud jde o pozemek k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané, a to pozemek parc. č. 2472/193 v k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, oddělený geometrickým plánem č. 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, z pozemku parc. č. 2472/45 v k. ú. Litoměřice, Geometrický plán 4898-150/2020 ze dne 27.1.2021 je nedílnou součástí tohoto rozsudku, pak účastnice nesporným tvrzením prohlásily, že je způsobilý k vydání dle žaloby.
57. Pokud jde o pozemek parc. č. 3208/53 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, žalovaná namítá nevhodnost jeho vydání s ohledem na veřejný zájem.
58. Žalovaná namítá nevhodnost pozemku k vydání z důvodu jeho určení pro zástavbu bytovými domy na základě zpracované územní studie Z 34 - Sídliště Hracholusky (když záměr výstavby vyplývá i z podání Městského úřadu v Roudnici nad Labem i vlastní územní studie Z 34), a současně proto, že má být směněn s třetí osobou (Antonínem Kühnem) s doplatkem cca 9 500 000 Kč, a dále že ve věci je třeba zvážit i veřejný zájem nad zájmem restituenta, neboť i pro město Roudnice nad Labem je pozemek potřebný pro rozvoj města a město má o něj i nadále zájem, a to i pro výstavbu veřejných staveb jako např. školy či školky (jak vyplývá i z vyjádření města Roudnice nad Labem).
59. Dle názoru soudu nelze námitce žalované přisvědčit. Žalovaná ani přes poučení dle § 118 a odst. 1a 3 o.s.ř. neprokázala nevhodnost, resp. zákonné překážky pro vydání předmětného pozemku a soud neshledává veřejný zájem na převodu – směně pozemku určeného k zástavbě dle územní studie Z 34 s Antonínem Kühnem, byť s doplatkem cca 9 500 000

Kč, když teprve až při „nezájmu“ Antonína Kühna, by žalovaná přistoupila k jednání o směně s městem Roudnice nad Labem.

60. Pro úplnost soud dodává, že žalovanou nebylo tvrzeno ani prokazováno, že by se jednalo o pozemek, který je vyloučen z převodu podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb.
61. Protože v řízení byl jednoznačně prokázán restituční nárok žalobkyně ve výši 5 158 942 Kč, soud žalobě vyhověl a nahradil za žalovanou projev vůle s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu, když neshledal zákonné překážky pro vydání předmětných pozemků, přičemž je nutno opětovně zdůraznit zájem na alespoň částečné nápravě historických křivd a z tvrzení žalované (a provedených důkazů) nelze dle názoru soudu dovést, proč je ve veřejném zájmu, který má být nadřazen uspokojení restitučního nároku žalobkyně, převod – sněna předmětného pozemku Antonínu Kühnovi.
62. Hodnota pozemků v celkové výši 724 291,75 Kč je nižší než dosud neuspokojená část nároků žalobkyně na vydání náhradních pozemků.
63. Pro úplnost soud uvádí, že pokud žalovaná poukazuje na princip ekvivalence nevydaných a náhradních pozemků, když tomuto principu podle ní odporuje stav, kdy rodině žalobkyně byly odňaty pozemky o výměře 302 841 m², v naturální podobě bylo zpět vráceno 165 829 m² (tj. 54,7 %) a nevydáno zůstalo 137 012 m², přičemž na žalobkyni s ohledem na její spoluvlastnický podíl připadá nevydaná výměra 21 582 m² a přitom již žalobkyně v současné době získala do výlučného vlastnictví náhradní pozemky o výměře přesahující 30 000 m², pak dle názoru soudu není výše uvedené rozhodnutí v rozporu s principem ekvivalence nevydaných a náhradních pozemků. Dle názoru soudu nelze srovnávat pouhou výměru odňatých a nyní vydávaných pozemků, když rodině žalobkyně byly odňaty velké půdní celky nacházející se na území hlavního města Prahy a vydávané pozemky se oproti pozemkům odňatým (a nevydaným) nacházejí v mnohem méně atraktivních lokalitách.
64. O částečném zastavení řízení v rozsahu žalobkyní navrhovaném, soud rozhodl podle § 96 odst. 1,2 a 3 o.s.ř., když žalovaná se zpětvzetím ohledně pozemku parc. č. 615/31 v k. ú. Mnetěš, obec Mnetěš, vyslovila souhlas.
65. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení není soud vázán návrhem (§151odst. 1 o.s.ř.) a náhrada nákladů řízení, včetně náhrady nákladů řízení mezi účastníky, je kogentně upravena v ustanoveních § 142 až 151 o.s.ř. (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2000, sp.zn. 3 Cmo 243/99, uveřejněné v časopise Soudní rozhledy č. 3/2001 na str. 78 nebo usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 26.5.2010, sp.zn. II. ÚS 1103/10, dostupné na internetových stránkách <http://nalus.usoud.cz>). Podle § 142 odst. 1 věty první občanského soudního řádu, soud přízná náhradu nákladů potřebných k *účelnému uplatnění nebo bránění práva účastníku*, který měl ve věci plný úspěch, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle § 142 odst. 2 občanského soudního řádu, měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.
66. Dle názoru Ústavního soudu prezentovaného v rozhodnutí III.ÚS 2985/14, právo žalující strany domáhat se svého nároku u soudu a využít k tomu služeb advokáta nezbavují obecný soud povinnosti brát na zřetel všechny relevantní okolnosti pro posouzení výše účelně vynaložených nákladů žalobce při vymáhání pohledávky, a že relevantní okolnosti je třeba vyhodnotit ústavně konformním způsobem, tedy racionálně a srozumitelně, s respektem k

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

výkladu provedeným Ústavním soudem ohledně posuzování výše účelně vynaložených nákladů řízení.

67. Protože žalobkyně byla ve věci ohledně pozemků ve výroku uvedených zcela úspěšná, přiznal jí soud vůči žalované právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení v plné výši, jež sestává z nákladů právního zastoupení za 10 úkonů právní služby á 11 220 Kč dle § 7 ve spojení s § 8 vyhl. 177/1996 Sb., 10x režijního paušálu á 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., (účast při jednání dne 23.2.2022, dne 10.5.2022, dne 27.7.2022, dne 7.12.2022 a dne 8.2.2023, vyjádření ze dne 23.3.2022, 18.7.2022, ze dne 16.8.2022 ze dne 23.9.2022, ze dne 22.12.2022), za 2 úkony právní služby á 11 060 Kč dle § 7 ve spojení s § 8 vyhl. 177/1996 Sb., 3x režijního paušálu á 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., (místní šetření dne 19.8.2022, návrh na předběžné opatření 1/2 a vyjádření k odvolání ve věci předběžného opatření 1/2), náhrady za promeškaný čas ve výši 3 600 Kč při celkovém počtu 36 půlhodin po 100 Kč dle § 14 vyhl. MS č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, cestovného ve výši 9 542,11 Kč při celkovém počtu 1 260 km, osobní vozidlo Renault Koleos, RZ 4SD2286, PH NM, spotřeba 6 l/100 km při ceně 47,10 Kč za 1 litr dle § 4 vyhl. č. 511/2021 Sb., a sazby 4,70 Kč dle § 1 vyhl. č. 511/2021 Sb., cestovného ve výši 2 051,43 Kč při celkovém počtu 260 km, osobní vozidlo Renault Koleos, RZ 4SD2286, PH NM, spotřeba 6 l/100 při ceně 44,10 Kč za 1 litr dle § 4 vyhl. č. 467/2022 Sb., a sazby 5,20 Kč dle § 1 vyhl. č. 467/2022 Sb., a dále 21% DPH dle § 137 odst. 3 občanského soudního řádu ve výši 31 460,84 Kč, celkem je tedy žalovaná povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů částku 181 274,38 Kč.
68. Pokud jde o požadovaný úkon za podání ze dne 25.7.2022 – vyjádření žalobkyně k návrhu žalované na odročení jednání, pak soud neshledal tyto náklady účelně vynaloženými, když žalobkyni žádné takové vyjádření neuložil a nepožadoval je po ní, a proto žalobkyni náhradu nákladů za uvedený úkon nepřiznal.
69. Pokud jde o úkony související s pozemky, ohledně nichž vzala žalobkyně svou žalobu částečně zpět, pak soud nemohl shledat tyto úkony účelně vynaloženými, když žalobkyně sama ohledně nich vyvolala řízení a následně vzala v tomto rozsahu žalobu zpět.
70. Dle § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupkyně žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, a to do patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, prostřednictvím Okresního soudu v Litoměřicích ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 z.č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění) nebo provedení exekuce podle z.č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.

Litoměřice 17. února 2023

JUDr. Dagmar Brachová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 24.11.2023, ve výroku II. právní moci dne 06.04.2023, ve výroku III. právní moci dne 24.11.2023 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 14 Co 94/2023-1120, ze dne 12.10.2023 a je vykonatelné dne 28.11.2023. Připojení dolořky provedla Ivana Nováková dne 02.01.2024.